

Ang Selina

NOBELA ni INIGO ED. REGALADO

— XVII —

Napatunayan Ni Dr. Arcelon Na Si

Martin Ay Nasa Kalagayang Marupok Ang
Kalooban Bagama't Di Nakalilimot Sa Asawa

(Copyright, Manila, 1947)

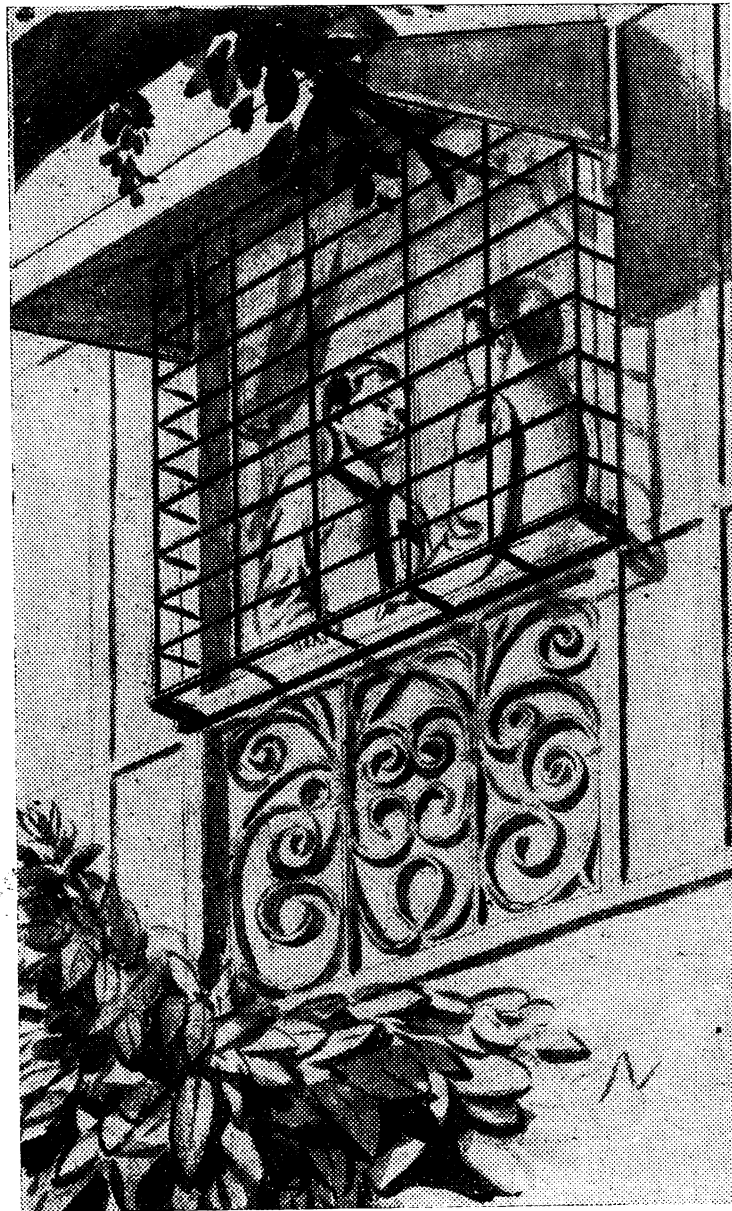
MATAGAL na hindi nagkáimikan si Martín at si Dr. Arcelón.

Ang mapanuring matá ng manggagamot ay nakapako sa kaharáp na noó'y pinagdirimlán ng mukha, nakapatong sa mesita ang dalawáng siko at ang baba'y nakasalalay sa dalawáng palad. Bagamán tila hiyáng-hiya si Martín sa panauhin niyáng manggagamot sanhi sa di-hinihintáy na asalin ni Selina, si Dr. Arcelón ay panatag na panatag sa pagkakáupo at parang waláng anumán sa kanyá ang gayóng pangyayari. Náipag-pasalamat pa nga ng manggagamot ang inasal na yaón ng babaing nagawa niyáng kasangkapan sa pagpapagaling kay Martín pagká't siyá'y nagkaroon ng isáng pagkakátaón upáng ang lalaking itó, na inalihan ng di-mabuting sakit, ay kanyáng mapakiramdamán. Kaya, pagkatapos na masid-masirin si Martín, si Dr. Arcelón ay nakagawa ng isáng hinuha: na, si Martín ay hindi pa gaanong mabuti; kahalimbawa niyá'y sigáng namatayán ng apóy na may malinit pa ring baga na pag násagilahan ng malakás na hangin ay sáplilitáng magdiringas.

Sa matagál na ring karanasan ni Dr. Arcelón at alinsunod sa kanyáng masinop na pag-aaral sa sakit na naging sanhi ng kanyáng mga katangian ay lubós siyáng naniwala na ang isáng gaya ni Martín, na gumaling dahil sa kahimalingan sa isáng babae, ay nagiging isáng lalaking marupók, ang puso at nagkákaroón ng isáng talusaling na ugali.

Pará sa kanyá, kay Dr. Arcelón, ay di nga kataká-takáng si Martí'y maging dalá-dalahan ni Selina, maging bilanggo sa puso nitó at kung may máisip na isáng bagay ay dagling málimutan sa isá lamang ngiti ng babaing kinahimalingan.

Nagpakaingat nga si Dr. Arcelón sa pakikiharáp kay Martín. Hindi mabuting biglaín itó pagká't maáring sa di-hinihintáy na sandali ay pag-alaban ng loób at pagsiklabán ng damdamin. Bukód

—Doktor—anyá,—hiyáng-hiya akó sa inyó sa inasal ni Selina. Isinúsumpa ko ang oras na ipinag kita naming muli.

sa rito'y nápakiramdamán niyáng si Martín ay may isáng pusoñg mahilig na totoó sa lahá't ng minámahál niyá sa buhay.

—Nápakadali niyáng akayin sa landás na patungo sa pugad na sarili—ang sa-loób-loób ay násabi ni Dr. Arcelón.

Malakás na nápabuntúg-hini- ngá si Martín.

—Doktor — anyá, — hiyáng-hiya ako sa inyo sa inasal ni Selina. Isinúsumpa ko ang oras na ipinagkita naming muli. Oo ngá't siyá ang babaing káuná-unahan kong inibig, nguni't si Gundíng at ang aking dalawáng anák ang tanging may pitak sa aking puso. Marahil ay nagtátaká ang marami kung bakít akó'y napagapos at sukat sa mga bisig ni Selina, nguni't di nilá nababatíd na talibugso lamang ang buhól ng aming tali.

Ná pamangá si Dr. Arcelón. Ang mga pangungusap na yaón ni Martín ay ganáp na nagpahiwatig sa kanyá na itó'y madaling mahihikayat upáng manumbalik sa kanyáng pinanggalingan. Kaya lamang nagkákagayón ay sapagká't umíral ang karupukán ng puso at ang kahibangán sa mata-mis na alaalang pinapanariwa ng isáng pagkakátaón.

—Wala kang dapat alalahanin—ang pangiting wika kay Martín ni Dr. Arcelón,—hindi akó bago sa lakad ng mundó at alam ko ang ugali ng mga babaing kahilintulad ni Selina: dahil sa pagibig na malaong náku'yóm sa puso ay nagiging mainit sa kaniláng pagmamahál.

—Nguni't ang init na iyá'y na-

Kasusunog sa isáng pag-ibig na hindi kanyá—itinugón ni Martín na ang mga matá'y nanlilisik.

—Magparaán ka ng araw—tugón ng manggagamot,—sa akala ko'y mátututo kang lumabás sa isáng bagay na iyóng pinasukan; kung papaanong waláng gusót na di naayos ay gayúnding waláng taling di nakakalág.

Nápatindig si Martín. Sa isáng panig ng bintanang libid ng mga rehas na bakal ay nápasandig, na ang mga matá'y ipinukól sa dakong nápakalayo na wari bagáng nagbabaká-sakaling mátanaw ang bahay na kimaroroonán ng kanyáng asawa at mga anak. Nápatindig din si Dr. Arcelón at pumiling kay Martín sa tabí ng bintana.

Nasísiyaháng lubós ang manggagamot sa lahat ng nápapansin niyá kay Martín. Higit sa lahat ng pagkakataón ay nalubós ngayón ang kanyáng panihiwala na ang tanging nagiging kakulangán, upáng ganáp nang maging maaliwalas ang pag-iisip ni Martín, ay ang mábalik siyá sa píling ng lalong pinakamámahál niyá sa buhay. Hindi oras ay náipanata tulóy ng kanyáng sarili na íisip siyá ng lalong mabisang kaparaanan upáng magkálmután ang dalawáng sa kasalukuya'y nagátamasa sa isáng ligayang hiram lamang.

Waláng anú-anó'y nátanaw ni Martín ang awtong kinasásakyán ni Selina. Bigláng nagbalik sa dating kinauupán na sinundán namán ng manggagamot na sumandaling naligalig sa pag-aakalang inalihan na namán ng dating sakit ang kanyáng kaibigan.

—Bakit?—ang náitanóng ni Dr. Arcelón.

—Dumárating na si Selina—itinugón ni Martín,—magpatuloy tayo kunwa sa ating pag-uusap at huwág nating ipamalay sa kanyá, bahagya man, na nálalaman nating sinusian niyá ang mga pinto.

Nápangiti lamang si Dr. Arcelón.

Di naglipat-saglit at náramdamán na ng dalawá na si Selina'y nagpakaingat sa kanyáng pagkakaákyát. Náramdamán din niláng nang umakýat ay dahandahang sumilip sa susián ng pinto at kapagkuwá'y binuksán itó, sa pamamagitan ng susi, at buóng kasiyanáng-loób na humaráp sa dalawá. Ang dalawáng dinatnán ay nagkur...a namáng tila pa nágulat.

—Hindi ko málaman—ang natutuwáng wika ni Selina,—kung nápakahaba ng inyóng pag-uusap o nápakadali ng aking pagkakaúwi.

—Alín man sa dalawá!—ang tugón ni Martín;—nagtagál man kami sa pag-uusap o nápadali ka sa pag-uwi, ang totoó'y náritó ka na!

—E anó ba, doktor—malugód na baling ni Selina sa manggagamot.—nagkáhusay na ba kayó sa inyóng pinag-usapan?

—Oo—ang sagót ng manggagamot,—at kung akó'y dinatnán mo'y sapagká't sinunód ko ang iyóng bilin na huwág akóng umalis nang di ka pa dumárating.

—Maraming salamat, doktor; tunay nga paláng kayó'y isáng taong lubós na mapagbigáy-loób...

Nápansin ng manggagamot na ang lagáy ng kalooban ni Martín ay ibá kaysa kani-kanina lamang. Sa pagdating na yaón ni Selina ay naging isá siyáng parang korderong maamo. Nawalán ng siglá at kung itinging ang mga matá'y parang humihingi ng awa sa kanyáng tinitingnán. Ayon sa pakiwari ni Dr. Arcelón ay umiral na namán kay Martín ang karupukan ng kanyáng puso sa harap ni Selina.

Nguni't ang manggagamot ay di nagpahalata.

—Yamang náritó ka na, Selina—ang wikang sinabayán ng bantay na pagtayo,—ay áalis na akó.

—Abá, at tila yata nakasama pa ang aking pagdating...—ang patapóng sabi ni Selina.

—Hindi sa ganoón...—itinugón ng manggagamot at kinuha ang sumbrero,—may mga pasyente pa akóng bibisitahin.

Pagkaalis na pagkaalis ni Dr. Arcelón, di pa marahil nakasaksakáy itó sa kanyáng awto, ay isáng halakhák na mapagtagumpáy ang halos ikinágulat ni Martín.

—Bakit, anó ang nangyari?—itinanonng sa humalakhák.

—Wala—ang masayang sagót ni Selina;—nguni't magsabi ka ng totoó, Martín, nang akó ba'y makaalis na'y wala kayóng nápuná ni doktor?

—Wala, anó iyón?

—Talagáng wala?

—Wala nga!

Humalakhák na namán si Selina.

—Nang akó'y dumating at bago pumasok—ang wika uli,—wala rin ba kayóng nápuná?

—Wala rin.

—Kay-hihina palá ninyó!—ang wikang sabáy tawa.

—Bakit, anó iyón?

—Tingnán mo.

At binuksán ni Selina ang kanyáng bag, kinuha ang susi, tinungo ang pintuan ng silid at binuksán.

Pagkabukás ay pinagmasdán si Martín.

At muling humalakhák.

—Anó ang ibig mong sabihin?—ang nagkúkunwaring tanóng ni Martín,—hindi kitá mawawaan...

—Kung gayo'y ipaliliwanag ko sa iyó.

Nagbalik si Selina, matiwasáy na naupo sa silyang kaharáp ng kinauupán ni Martín at matapos na tawanan itó, ay...

—Sinusian ko ang lahat ng pinto, bago akó umalis—ang wikang nakatawa?

—At bakit?

—Sapagká't ibig kong matiyák (Karuglong ng nasa pah. 35)

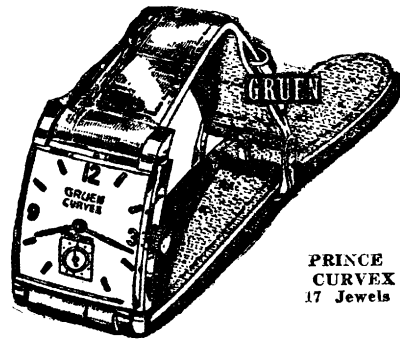
MGA ORASANG

TUNAY NA KAHALIHALINA...!

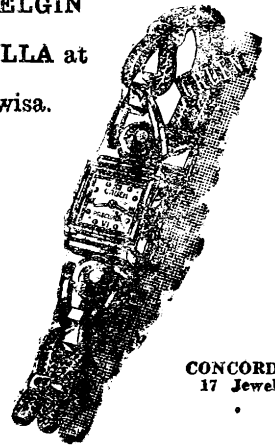
* GRUEN * BULOVA * ELGIN

* HAMILTON * ESTRELLA at

Iba pang Orasang yari sa Swisa.

PRINCE CURVEX 17 Jewels

CONCORDIA 17 Jewels

AT MATAAS ANG URI

ANG LAHAT NG ORASAN AY PINANANAGUTAN

PILIPINAS
JEWELRY & WATCH STORE
233 CARRIEDO, QUIAPO, MAYNILA

May Tagapagkumpuni

JOSE P. SILVERIO
Dalubhasang Relohero at Alahero

May 20 taong karanasan

"You've got a way with you, Betty"

She's a LUX girl

ANG SELOSA

(Karugtong ng nasa pah. 11)

na habang akó'y walá'y hindi ka nanánaog ng bahay.

—Kung gayó'y... ipinakikilala mong wala kang katiwá-tiwala sa akin—ang tila mapaghinampóng wika ni Martín.

—Hindi, hindi iyán ang ibig kong ipakilala; ang talagáng nais ko'y masunód ang tunay na tibukin ng aking puso: na matiyák kong ikáw, habang nasa akin, ay akin lamang.

—Ikáw ang taong hindi ko lubós na maunawaan—ang tugón ni Martín na parang di-nálalaman ang sinásabi,—hindi mo ba batid na ang tunay na kahalimbawa ko ngayó'y isáng munting sisiw na hawak mo sa kamáy, kung ibig mong buhay'y sukat ang bitawan at kung ibig mong patay'y sukat ang isáng pisil?

Lugúd na lugód si Selina pagkáriníg sa kasásabing itó ng lalaking bilango ng kanyáng pag-ibig. Pará sa kanyá'y wala nang nápakatamis na bagay kundi ang máriníg ang gayóng mga pangungusap na waláng ibáng kahulugán kundi ang pagtagumpáy ng masimbuyóng paggiliw na magbuhat nang mátaním sa kanyáng puso ay buóng pag-iingat na inalálagaan. At sa malaking kagalakan ay halos dinuhapang si Martín upáng ibilango sa dalawá niyáng bisig.

—Talogáng akin ka!—ang halos nanggigigitil na wika ni Selina,—O! kung maáari lamang kitáng kanin, kinain na sana kitáng buóng-buo.

—Upáng mamatáy?—ang paguhilát na tanóng ni Martín.

—Hindi!... kundi... upáng ganáp na masarili ko na lamang. Ang ibig ko'y maging sariling-sarili kitá, maging aking-akin na di na maáaring agawin pa ng ibá. Násabi ko na sa iyó noón pang araw na akó'y hindi fibig kailán man sa lalaking may sinumáng makákaagaw pa sa akin. Kung noóng ating kabata'y nákuhang maagaw ka sa akin ni Segundina ay sa pagkát noó'y mura pa't mahina ang aking puso. Nguni't ngayón, sa pñunumbalik ng dating pag-ibig, ng dati kong pag-ibig na dalisay at tapát, ay hindi akó makapápayag na maagaw ka pa ng kahit na sino. Iisá ang tanging makaáagaw sa iyó sa akin.

—Sino?

—Si Kamátayan.

Waláng kamalay-malay aráy dalawáng nag-uusap na si Dr. Arcelón ay nasa tapát pa ng bintana. sadyáng nakimatáyat at nakiram-dám upáng máhiwatigan man lamang niyá kung anó ang mapag-úusapan ng dalawá sa kanyáng pag-alís. Diníg na diníg ni Dr.

Arcelón ang lahát ng sinabi ni Selina. Minsan siyáng mapangiti at minsang umasim ang mukha.

Ang matandáng manggagamot ay talagá sanang papaalis na, nguni't sa dahiláng may ibig na ibulóng kay Martín ay nagbalik na muli. Sa pagbabalik na itó, nang siyá'y nasa may puno ng pagdán ay náulinigan ang magiliw na pag-uusap ng dalawá. Gumawi siyá sa dakong malapit, sa tapát ng bintana, at nagkunwáng nagtátali ng sapatos.

Nang magpatuloy na siyá sa pag-alís ay waláng násabi sa sarili kundi magiging nápakahirap na papaghiwalayin ang dalawá.

Noón niyá nápatunayan na ang lagáy ng pag-iisip ni Martín ay wala pa sa katatagán. Kapag nábabanggit sa kanyá ang asawa at dalawáng anak, si Martín ay nabábagbagán ng loób at waláng nilúlunggati kundi ang mábalik sa piling ng wika niyá'y lalong pinakamahál sa kanyáng buhay. Dá-tapwá't sa harap ni Selina, ang lahát ay nawawala sa ulo at ang buo niyáng kalulwá'y halos ná-papuhos sa magandáng babaing itóng nagpápalitó sa kanyáng pag-iisip.

Gayunmá'y buóng-buo ang pag-asa ni Dr. Arcelón na si Martín ay manunumbalik sa dati niyáng kalágayan. Akay ng pag-asang itó ay nagtúlo'y siyá sa bahay ni Gunding upáng aliwin sa mabuting balitang kanyáng iháhatid. Buóng pananabik siyáng sinalubong ni Gunding.

—Mabuting balita—ang wika agád ni Dr. Arcelón na ikinápangiti ng babaing kinabákasán sa pisngí ng mga luhang doó'y naglandás.—Nákausap ko ng sarilínán si Martín. Kayóng mag-iiná lamang ang tanging nasa alaala niyá ngayón. Wala na kundi kayó! Pinagsisisihan niyá ang, ayon sa kanyá'y masamáng sandali ng pagkikita nilá ni Selina.

Humingá ng malalim si Gunding.

Nápansin ni Dr. Arcelón na ang mabait na asawang itó ng lalaking nálliligaw ng landás, bagaman nagtitiis, ay labis namáng naninimdim. Oo nga't tinika niyá ang magpakasakit, at itó'y lúbusing ipinangako sa kanyá, alang-alang sa ikabúbuti ni Martín. Nguni't si Dr. Arcelón ay naniniwalang magpáratining-tining man ng puso ng isáng matuising babae ay hindi maáaring di magdamdám sa nangyáring katulad ng nangyayari kay Gunding, lalo pa't náririnig nitó ang malimit na pagtawag ng kanyáng mga anak sa pangalan ng nawawalay niláng amá. Siyá man ang lumagáy sa katáyuan ni Gunding! Waláng babaing di-titimuan ng matutulis na tinik sa puso kapag nilalayan ng ipinalalagáy na kapilas

ng dibdib! Waláng asawang dimamámahay sa luha kapag dumaráting ang gayóng pagkakataón!

Palibhasa si Dr. Arcelón ay isáng manggagamot na may mapanuring matá ay di nálingid sa kanyá ang unti-unting pagtatanan ng siglá sa kalooban ni Gunding. Ang mapungay na mga matá nitó'y lalong pinapungay ng pamumugto. Ang sariwa niyáng katawá'y dahan-dahang nahuhulog sa ci-sásalang pakikipagpuyát sa bumábalong na luha.

Kaya...

Pinagsikapan ni Dr. Arcelón na ang mabait na iná ng dalawáng anak ay aliwin sa kanyáng paninimdim.

—Di maglilipat-buwán at siyá'y náritó na sa piling ninyóng mag-iiná—ang wika;—iyá'y tápatan at iyá'y ipinangangako ko sa iyó.

Isáng pilit, nguni't nápakatamis na ngiti ang sumilay sa mga labi ni Gunding.

—Di lalo pong salamat!—ang tanging násabi.

—Iyán lamang—pas-bali ni Dr. Arcelón,—pabayaán muna natin siyá; sa pakikipag-usap ko sa kanyá kanina ay labis kong napatunayan na di pa gaanong mata-tág ang lagáy ng kanyáng pag-iisip.

Nagbuntúg-hiningá ang nahinimdim na si Gunding.

—Bakit?—ang bigláng náitanóng ng manggagamot,—di ka banasisiyahan sa náibalita ko?

—Labis na nasisiyahan, doktor—ang malumanay na tugón ni Gunding,—nguni't sa isáng nasa katáyuang katulad ng akin, ang isáng saglit ay isáng araw at baw't araw ay isáng taón...

(Itútulóy)

Dr. D. C. ESPIRITU

CIRUJANO-DENTISTA

Dalawangpung taong kasanayan sa paggawa ng "dentadura completa," pagbunot ng ngipin, pagtitiis sa mga sakit sa gilagid, fistula alveolaris.

Dra. C. G. LIM-ESPIRITU

Sakit ng Babae At Bata. Almuranas, Laging Nakukunan, at Hindi mag-anak, masakit na Regla o hindi ayos sa buwan. Nagpapaanak—Maternity Clinic sa 1314 Felix Huertas, Requesens — Opisina, 3 Palapag, Roces Bldg., Cine Ideal, 429 Ave. Rizal. Kuarto 305—Horas 8—12 N.U. 2—6 N.H.

SAFETY and EFFICACY

Ang CASTORIA WATSONAL ay naging paksang pambahay sa lahat ng dako ng Pilipinas sa mahigit na dalawampung't limang taon. Ang paghirang na ito sa CASTORIA WATSONAL ay siyang bunga ng napatunayang mga kapakinabangang tinatamo dito—LIG-TAS AT MABISA bukod sa may KAYAAYANG LASA.

Kapag nasisira ang tiyan ng Sanggol, makapagtitiwala kayo sa CASTORIA WATSONAL na madaling mapapawi ang karamdaman. Pinasisigla ng CASTORIA WATSONAL ang pantunaw at inilalagay sa KARANIWAN ang pagdumi. Nagugustuhan ng mga BATA AT SANGGOL ang CASTORIA WATSONAL pagka't masarap ang lasa nito at banayad ang bisa.

Laging iginigiti na hingin ng MATALINONG INA ang CASTORIA WATSONAL.

IGIIT ANG

WATSONAL CASTORIA

Ang Kaibigan ng mga Bata

BOTICA BOIE

95 ESCOLTA

MAYNILA

